

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/9/2016
Identifikačné číslo spisu: 3115010366
Dátum vydania rozhodnutia: 17.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3115010366.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci proti obvinenému G. T. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. apríla 2015, sp. zn. 3 To 18/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného G. T. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 12. marca 2015, sp. zn. 2 T 29/2015 bol obvinený G. T. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

minimálne od augusta 2013 do 24. septembra 2014 od nestotožnených osôb bývajúcich v Trenčianskom kraji neoprávnene nakupoval omamné a psychotropné látky, a to konkrétne pervitín v nezistenom množstve, ktorý následne neoprávnene prechovával v F. na E. ulici č. X, v byte č. XX na X. poschodí, a prevádzal osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia, zelenej metalízy, ev.č. F., a osobným motorovým vozidlom zn. VW Polo, zelenej metalízy, ev. č. F., do mesta F., kde ho predával konečným spotrebiteľom, pričom dňa 24. septembra 2014 v čase od 22:45 hod bola na základe príkazu Okresného súdu Trenčín pod č. konania OS TN-V-22/2014-TP-4 u neho vykonaná domová prehliadka, pri ktorej bolo v horeuvedenom byte nájdené 2782 mg. metamfetamínu s priemernou koncentráciou 15,7 % hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá 11-44 obvykle jednorazovým dávkam drogy na základe vypracovaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/13868, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok. Omamné a psychotropné látky sú v súčasnosti uvedené v zákone číslo 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon číslo 139/1998 Z. z. a

číslo 260/1999 Z. z.

Okresný súd za tento zločin uložil obvinenému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody na päť rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil súd do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne podal odvolanie.

O tomto odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 22. apríla 2015, sp. zn. 3 To 18/2015 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por., podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (podľa § 48 ods. 4 Tr. zák.).

Proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podal obvinený prostredníctvom obhajcu dňa 4. augusta 2015 dovolanie (doručené okresnému súdu 11. augusta 2015). Následne podaním z 10. decembra 2015 podal prostredníctvom obhajcu „doplnenie dôvodov dovolania“.

Z obsahu odôvodnenia dovolania vyplýva, že obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, ako aj, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania prezentoval názor, že v rámci prípravného konania bolo preukázané, že počas doby páchania trestnej činnosti pracoval ako taxikár, a teda trestná činnosť nepredstavovala jediný zdroj jeho príjmu, ako aj, že dokazovaním nebolo presne stotožnené množstvo pervitínu, ktoré mal odberateľom predat', a preto rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne o uložení prísnejšieho trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov neobstojí, na rozdiel od rozhodnutia Okresného súdu Trenčín, ktorý správne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu, ako aj jeho postoj k spáchanému skutku. Preto trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený súdom prvého stupňa vo výmere 5 rokov podľa jeho názoru je možné považovať za dostatočný a zákonný, a to aj so zreteľom na zásadu „in dubio pro reo“.

V záverečnej rovine argumentácie dovolateľ namietal, že krajský súd „svoje rozhodnutie založil na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, ale vychádzal len zo všeobecných predpokladov a domniek interpretovaných prokurátorom v podanom odvolaní, ktoré nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch z prípravného konania“. Jeho rozhodnutie je potom založené na nesprávnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V doplnení dovolania obvinený rozviedol svoju argumentáciu k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (v podaní obvineného pod bodom 1/ a 2/ je zjavne mylne uvedené „k odvolaciemu dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. g/ Tr. por. resp. k odvolaciemu dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. i/ Tr. por.“) o citáciu skutkovej vety napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne s poukazom na dikciu „...pervitín v nezistenom množstve...“ so záverom, že pokiaľ nebolo ustálené konkrétne množstvo zadovážovanej a prechovávanej drogy, ide o dôkaz nedostatočný a navyše získaný nezákonným spôsobom.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v doplnení dovolania obvinený oprel o tvrdenie, že Krajský súd v Trenčíne napriek konštatovaniu ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., teda, že obvinený napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti (na rozdiel od prvostupňového súdu) uložil mu prísnejší trest odňatia slobody. S poukazom na uvedené vyvodil záver, že krajský súd svoje rozhodnutie založil na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia.

S poukazom na uvedené dôvody obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušil a následne, aby tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného podal písomné vyjadrenie prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín. V tomto vyjadrení prokurátor uviedol, že vo veci konajúce súdy postupovali správne a v súlade so zákonom a odsudzujúce rozhodnutie krajského súdu, považuje za dôvodné, zohľadňujúce výsledky vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom krajský súd uviedol dôvody, pre ktoré považoval trest odňatia slobody uložený obvinenému súdom prvého stupňa na 5 rokov za neprimerane mierny, na základe ktorých rozhodol o jeho sprísnení. Súdy sa správne a v súlade so zákonom vysporiadali aj s otázkou právnej kvalifikácie konania obvineného. Z uvedených dôvodov podľa názoru prokurátora dovolacie dôvody dané nie sú, a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného G. T. odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako odvolacieho súdu. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo podané v zákonnej trojročnej lehote, teda včas a osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Trenčín, t. j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Obvinený G. T. vo svojom dovolaní menovite uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., pretože rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací po preskúmaní predloženého spisu zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 6. marca 2015 bola Okresnému súdu Trenčín podaná obžaloba Okresnej prokuratúry Trenčín na obvineného G. T. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák.

Na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Trenčín konanom 12. marca 2015 obvinený urobil vyhlásenie o priznaní viny zo spáchania žalovaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a toto jeho vyhlásenie súd prijal, nakoľko nemal žiadne pochybnosti o vine a taktiež sa stotožnil s právnym posúdením skutku podľa obžalobného návrhu.

Prvostupňový súd teda na hlavnom pojednávaní vykonal v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a dokazovanie v rozsahu v akom obvinený priznal spáchanie skutku (v otázke viny) nevykonal.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. Ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa ods. 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ a zároveň obžalovaného

poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Obvinený G. T., ako je to zrejmé z obsahu jeho dovolania domáha sa prevažne revízie výroku o treste. Obvinený použil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., lebo v konaní pred súdom prvého stupňa namietal nezákonnosť vykonania dôkazov, resp. akceptoval absenciu dôkazov súvisiacich so skutkovým ustálením konkrétneho množstva zadováženej resp. prechovávanej drogy a súčasne namietal nezohľadnenie skutočnosti, že predaj drogy nebol jeho jediným zdrojom príjmu. Takýto nesprávny postup súdu sa následne odzrkadlil v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne, keď pri rozhodovaní o treste akceptoval odvolanie prokurátora a uložil mu prísnejší trest odňatia slobody ako súd prvého stupňa a to napriek tomu, že krajský súd konštatoval existenciu nie len poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný či úprimne oľutoval), ale aj podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. teda, že pri objasňovaní trestnej činnosti napomáhal príslušným orgánom. Touto argumentáciou odôvodnil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že rozhodnutie vo výroku o treste je založené na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia.

Primárne treba zdôrazniť, že dovolacie námietky obvineného, i keď sú vecne namierené voči výroku o treste napadnutého rozsudku, sú vo svojej podstate námietkami skutkových zistení, ktorých správnosť a úplnosť najvyšší súd v rámci dovolacieho konania nemôže skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Keďže obvinený na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, rozhodnutie o vine nie je napadnuteľné dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, teda, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Takýto dovolací dôvod obvinený nepoužil.

Nad rámec prieskumnej povinnosti dovolací súd konštatuje, že krajský súd ako súd odvolací sa vo svojom rozhodnutí dôsledne vysporiadal so všetkými relevantnými okolnosťami rozhodujúcimi pri ukladaní trestu. Námietka obvineného súvisí totiž v prevažnej miere s otázkou hodnotenia vykonaných dôkazov a osobitne potom hodnotením pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností za situácie, kedy krajský súd konštatoval zistenie dvoch poľahčujúcich okolností (podľa § 36 písm. l/, a písm. n/ Tr. zák.) a nedostatok akejkoľvek priťažujúcej okolnosti.

Z obsahu relevantných častí trestného spisu je zrejmé, že všetky dôkazy v kontexte priebehu celého trestného konania (vrátane konania pred súdom) vykonané v súvislosti s výrokom o treste boli vykonané v súlade so zákonom.

Nie je možné akceptovať námietku obvineného spočívajúcou v tvrdení, že súd porušil zákon, ak nezmenil znenie skutkovej vety v časti týkajúcej sa kvantifikácie množstva zaobstaranej, resp. prechovávanej drogy. Je zrejmé, že ak dokazovaním nedošlo k takejto špecifikácii množstva pervitínu, tak dikcia skutkovej vety nemohla byť iná ako tá, ktorá je uvedená vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Postup súdu nie je možné hodnotiť v tomto smere ako postup contra legem, ale naopak takáto dikcia skutkovej vety plne zodpovedá použitému právnemu posúdeniu konania obvineného.

Nie je možné preskúmať ani ďalšiu dovolaciu námietku obvineného G. T., že ak krajský súd konštatoval (na rozdiel od súdu prvého stupňa) existenciu ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. a nie len podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., tak potom uložením prísnejšieho trestu na základe odvolania prokurátora došlo k porušeniu hmotnoprávneho ustanovenia v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Opäť len marginálne nad rámec prieskumnej povinnosti treba zdôrazniť, že krajský súd sa vo svojom rozsudku konzekventne zaoberal otázkou trestu a osobitne zvažovaním zistených poľahčujúcich okolností so všetkými ostatnými kritériami a okolnosťami z hľadiska trestu rozhodujúcimi a potom uložil

obvinenému trest odňatia slobody za použitia zmiernujúceho zákonného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a neuložil mu trest v rámci základnej zákonnej trestnej sadzby pre trestný čin podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. od 10 do 15 rokov, ale trest odňatia slobody výrazne pod jej dolnou hranicou.

Z obsahu relevantného spisového materiálu teda vyplýva, že v postupe orgánov činných v trestnom konaní i vo veci konajúcich súdov nie je možné vidieť žiadne porušenie zákonných záruk spravodlivého procesu. Obsah trestného spisu neposkytuje žiaden podklad o tom, že by vyšetrovateľ v rámci prípravného konania pri vykonávaní vyšetrovacích úkonov, resp. súdy v konaní pred súdom postupovali v rozpore so zákonnými ustanoveniami zabezpečujúcimi zákonné vykonanie všetkých relevantných dôkazov.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného G. T., nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.